

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 augusztus Vers

Szöllősi Mátyás: purgatórium (4.)

purgatórium (4.)

Gyanútlan voltál és felelőtlen, sokat beszéltél,
és a szavak kihordtak belőled mindent.
Szidalmaztál és vádoltál, felsoroltad a hiányokat,
a ráolvasás pedig errefelé súlyos bűn. Emlékezz,
hányan kérdezték közben, hogy ki vagy,
s honnét merítesz a szigorú vádaskodáshoz,
de te csak neveltél, vagy maszatoltad a lecsorgó
könnyeket. S közben tudom, hogy minden mozdulatot
szépnek láttál, szinte gyönyörködtél, és csodáltad
az arcokat – és harcodat az erősítette leginkább,
hogy mindig tisztátalanul éltél. Úgy érezted, jogod
van az ítékezéshez. Aztán jött a törés.
Azóta néma vagy, mint akit megzaboláztak.
Éjszaka volt és sötét, lágy zuhogás szegte meg
a háromszög alakú udvar tompa csöndjét.
Kattant a zár, az ablak is elhomályosult, mikor belépett.
Arról fogalmam sincs; ilyenkor gyorsul-e az idő,
vagy lassabb, mint amikor egy ismeretlen erő darabokra
téphet szinte mindent. Hogy honnét jött, senki sem tudja.
A hivatal sem tartotta nyilván azt az embert – mintha

csupán azért létezett volna, hogy megold. Betört, de úgy,
mint aki hazajön. És te lelőtted, pedig feltette a kezét, önként.

[Tetszik](#)

Legyél az első az ismerőseid közül, akinek ez tetszik.

Kapcsolódó írások:

1. **Szöllősi Máttyás: purgatórium** purgatórium Egy órával korábban úgy beszélt, mint aki pontosan...
2. **Szöllősi Máttyás: (cím nélkül)** Már előtte éreztem hogy vége van mintha egyszerűen csak kimarták...
3. **Szöllősi Máttyás: Állapotok** Lemásztam rólad. Nem érzem a tested. Utcára lépek – megkönnyebbülés....
4. **Szöllősi Máttyás: Állapotok** Kinyitják az ajtót és te betódulsz, akár egy sereg, megállíthatatlanul....
5. **Szöllősi Máttyás: C. jegyzeteiből** A felejtetetlen domborzatú város most mindkét partja remeg mintha élne...